ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 12.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 8-го Февраля — 1835 — *Wilno. Piątek. 8-go Lutego.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 28-го Января.

Высочайшими Приказами уволены отъ службы: за болѣзнію, Лейбъ-Гвардіи Козачьяго Полка Генералъ-Маіоръ *Орловъ* съ мундиромъ, (22-го Января); Комендантъ, г. Люблина, состоящій по Артиллеріи Генералъ-Маіоръ *Вейсфлогъ*, съ мундиромъ и пенсіономъ; и Директоръ Черноморской Штурманской роты, Генералъ-Маіоръ *Адамопуло*, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго оклада, определѣннаго уставомъ 6-го Декабря 1827 года, (23-го Января); *назначены*: Бывшій Оберъ-Интендантъ Черноморскаго Флота и портовъ, Генералъ-Маіоръ *Бровцынъ*, состоять по Морскому Министерству; и Гвардейскаго экипажа Командиръ корвета *Князь Варшавскій*, Капитанъ 2-го ранга *Кошелевъ*, Командиромъ 8-го Флотскаго экипажа и корабля *Не-тронь-меня*, (23-го Января); бывшій Предсѣдателемъ Кавказскаго Областнаго Правленія Генералъ Маіоръ *Таубе*, Кавказскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ, (25-го Января.)

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Исправлявшаго обязанность Синодальнаго Оберъ-Прокурора, Сенатора, Тайнаго Совѣтника и Кавалера, Князя Петра Сергѣевича *Мещерскаго*, въ 25-день Ноября Высочайше утвердить соизволилъ Положеніе Святѣйшаго Синода о награжденіи Новоладожскаго Уѣзда села Шижнемы Священника Петра *Иванова* серебряною медалью на Владимірской лентѣ, для ношенія въ петлицѣ, за спасеніе отъ потопленія двухъ крестьянъ и мальчика въ рѣкѣ, гдѣ онъ подвергалъ и собственную жизнь опасности.

— Судьею Воронежскаго Совѣстнаго Суда на будущее трехлѣтіе, Всемилостивѣйше повелѣно быть, по избранію Дворянства, состоящему нынѣ въ сей должности отставному Полковнику Евгенію *Марину*.

— Изъ числа избранныхъ Дворянствомъ кандидатовъ, Всемилостивѣйше повелѣно быть Предсѣдателемъ Воронежской Палаты Гражданскаго Суда, Коллежскому Ассессору Ивану *Прибыткову*.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Бессарабскимъ Дворянствомъ Кандидатовъ въ званіе Предводителя Дворянства на трехлѣтіе съ 1835 года, изволилъ Высочайше утвердить въ семъ званіи Дворянина *Димитріу*.

— Находящійся въ Россійско-Американскихъ селеніяхъ Священникъ Іоаннъ *Веніаминовъ*, за ревностное служеніе и постоянные его труды въ распространеніи между Алеутами и другими дикими народами Христіанской Вѣры, Всемилостивѣйше сопричисленъ къ ордену *Св. Анны 3-й степени.* (*С.П.*)

— Мы получили слѣдующее письмо изъ Буюкдере, отъ 7-го Декабря: „Вчерашній день праздновали и у насъ, на берегу Босфора, всерадостный день тезоименитства Государя Императора, — безъ пышности и блеска: но въ кругу своихъ единоземцевъ, родныхъ, съ искреннимъ и душевнымъ удовольствіемъ. Обыкновенная семья наша была увеличена Гг. Офицерами двухъ военныхъ судовъ нашихъ, стоящихъ на якорѣ близь самаго посольскаго дома, а именно: яхты Голубка, прибывшей сюда на зимовку; и пре-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 28 Stycznia.

Przez Naywyższe rozkazy dzienne zostali uwolnieni ze służby dla choroby: Leyb-Gwardyi półku Kozaków, Jenerał-Major *Orłow* z mundurem, (22 Stycznia); Kommendant miasta Lublina, liczący się w artylleryi Jenerał-Major *Weisflog*, z mundurem i pensyą; i Dyrektor Czarnomorskiey roty Szturmanów, Jenerał-Major *Adamopuło*, z mundurem i pensyą zupełnego wyznaczenia podług Ustawy 6 Grudnia 1827 roku, (23 Stycznia); *naznaczeni*: Były Ober-Intendent Czarnomorskiey Floty i Portów Jenerał-Major *Browcyn*, liczyć się w Morskiém Ministeryum; a gwardyyskiego ekwipażu, Dowódca korwety, *Xiążę Warszawski*, Kapitan 2giey rangi *Koszelew*, dowodzącym 8mym ekwipażem Floty, i okrętu *Nie tykay mię*, (23 Stycznia); były Prezydent Kaukazkiego Rządu Obwodowego Jenerał-Major *Taube*, Kaukazkim Gubernatorem Cywilnym, (25 Stycznia.)

— Cesarz Jegomość, po nayuniżeńszém przełożeniu P. Sprawującego obowiązek Synodalnego Ober Prokurora, Senatora, Radcy Taynego i Kawalera, Xiążęcia Piotra Sergiejewiczu *Meszczerskiego*, 25 Listopada Naywyżey potwierdzić raczył postanowienie Nayświętszego Synodu o nagrodzeniu Nowoładożskiego Powiatu, wsi Szyżnemy Kapłana Piotra *Iwanowa* srébrnym medalem na wstędze orderu Św. Włodzimierza dla noszenia w pętelce, za uratowanie od utonienia w rzece dwóch włościan i chłopca, z narażeniem własnego życia na niebezpieczeństwo.

— Sędzią Woroneżskiego Sądu Sumniennego na przyszłe trzylecie, Nayłaskawiey rozkazano bydź, przez wybór Dworzaństwa będącemu teraz w tym obowiązku odstawnemu Półkownikowi Eugeniuszowi *Marinowi*.

— Z liczby wybranych przez Dworzaństwo Kandydatów, Nayłaskawiey rozkazano bydź Prezydentem Woroneskiey Izby Cywilney, Assessorowi Kollegialnemu Janowi *Przybytkowu*.

— Jego Cesarska Mość z dwóch wybranych Kandydatów przez Dworzaństwo Bessarabskie na urząd Marszałka Dworzaństwa na trzylecie od 1835 roku, Naywyżey potwierdzić raczył na ten obowiązek Dworzanina *Dymitria*.

— Znaydujący się w Rossyysko-Amerykańskich osadach Kapłan Jan *Beniaminow*, za gorliwe spełnianie swych obowiązków i stałe jego prace w rozszerzaniu między Aleutami i innemi dzikiemi narodami Religii Chrześciańskiey, Nayłaskawiey policzony do *orderu Św. Anny 3go stopnia.* (*P. P.*)

— Otrzymaliśmy z Bujukdere, pod dniem 7 Grudnia, list następujący: „Dzień wczorayszy był obchodzony i u nas na brzegach Bosforu, dzień nayradośnieyszy Imienin Cesarza Jegomości, — bez przepychu i blasku: lecz w gronie swych spółziomków, krewnych, ze szczerém i serdeczném zadowoleniem. Zwyczayne nasze towarzystwo, było powiększone przez PP. Oficerów dwóch wojennych naszych okrętów, stojących na kotwicy w bliskości domu poselskiego, a mianowicie: jachtu *Gołąb*", przybyłego tu dla zimowania i pię-

краснаго корвета Пендераклія, на коемъ Графъ А. Ѳ. *Орловъ* совершилъ свой быстрый переѣздъ въ 1832-мъ году. Утромъ принесено было Господу Богу молебствіе о сохраненіи драгоцѣнныхъ Россіи дней Августѣйшаго Виновника сего торжества. При возглашеніи многолѣтія раздались пушечные выстрѣлы съ судовъ, и они въ мгновеніе украсились разноцвѣтными флагами. У Г. Посланника былъ завтракъ, на которомъ провозглашенъ былъ тостъ за здравіе Государя Императора и Высочайшей Фамиліи. Послѣ сего всѣ Офицеры и Чиновники Посольства собрались на корветъ, у Командира его, Г. Капитана-Лейтенанта *Свирскаго*. Обѣдали всѣ вмѣстѣ у Посланника; вечеромъ суда были иллюминованы, и вензеловое изображеніе имени Государя горѣло въ разныхъ видахъ. Безпрестанно поднимались ракеты и фальшфейеры; Русскія пѣсни раздавались на Босфорѣ. Погода была тихая и пріятная. Мы прогуливались на чистомъ воздухѣ, какъ въ Петербургѣ въ концѣ Августа." (*Р. И.*)

— „Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ по вопросу: на кого возлагать отправленіе должности Уѣзднаго Судьи во время его болѣзни, или отпуска? и признавъ заключеніе его, принятое и Правительствующимъ Сенатомъ, основательнымъ, *положилъ*: постановить правиломъ, чтобы въ случаѣ, когда должность Уѣзднаго Судьи, во время отсутствія его по болѣзни или отпуску, будетъ исправлять, по существующему порядку, старшій Засѣдатель Уѣзднаго Суда, командируемъ былъ на сіе время въ Уѣздный Судъ, для рѣшенія дѣлъ, находящійся на лицо въ Губерніи Кандидатъ изъ пяти избираемыхъ на должности Засѣдателей; если же таковаго не имѣется, или есть, но, по весьма дальнему его отъ Уѣзда жительству, потребовалось бы продолжительное время на прибытіе его въ городъ для изъясненной надобности, то въ семъ случаѣ прикомандировывать въ Уѣздный Судъ Засѣдателя Земскаго Суда, каждый разъ, когда потребно будетъ составить полное число Членовъ для рѣшенія какого либо дѣла." *А на томъ мнѣніи написано*: Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по вопросу: кому исправлять должность Уѣзднаго Судьи во время его болѣзни, или отпуска?— Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Подписалъ: *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Новосильцовъ*. 12 Декабря 1834 года. (Января 16 дня 1835 года. *По 1-му Департаменту.*)

— Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, относительно однодворцевъ, добровольно вступившихъ въ военную службу и получившихъ отъ оной увольненіе прежде достиженія Оберъ-Офицерскаго чина, и принявъ въ уваженіе съ одной стороны, что 7 пунктомъ Высочайше утвержденнаго въ 1816 году Положенія на однодворцевъ, вступившихъ въ военную службу для возвращенія утраченнаго дворянства, распространена вообще та свобода отъ податей, которая предоставлена была прежде токмо отставнымъ, неспособнымъ къ полевымъ работамъ, съ другой, что по тому же закону однодворцы, поступающіе въ службу по праву дворянскаго происхожденія, могутъ достигать Оберъ-Офицерскихъ чиновъ послѣ безпорочной выслуги шести лѣтъ со времени вступленія ихъ въ военную службу, и что неограниченное изъятіе отъ податей и такихъ однодворцевъ, кои не дослужились до Оберъ-Офицерскаго чина, могло бы подавать поводъ и къ уклоненію отъ податей чрезъ одни извороты, положилъ: въ поясненіе 7 пункта Высочайше утвержденнаго 16 Ноября 1816 года Положенія объ однодворцахъ, добровольно вступающихъ въ военную службу и оставляющихъ оную прежде достиженія Оберъ-Офицерскаго чина, постановить, что изъ означенныхъ однодворцевъ тѣ, кои несли дѣйствительную службу не менѣе пяти лѣтъ, или отставлены за ранами и увѣчьями, на службѣ полученными, освобождаются отъ податей навсегда, подобно тому, какъ освобождены отставные, неспособные къ сельскимъ работамъ люди, одного съ ними состоянія, изъ служившихъ по обыкновеннымъ рекрутскимъ наборамъ. На ономъ Мнѣніи написано: Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, относительно освобожденія отъ податей однодворцевъ, вступившихъ добровольно въ военную службу и уволенныхъ отъ оной прежде достиженія Оберъ-Офицерскаго чина, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Подписалъ: *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Новосильцовъ*. 17 Декабря 1834 года. (Января 16 дня 1835 года. *По 1-му Департаменту.*)

kney korwety *Penderaklii*, na którey Hrabia A. T. *Orłow* odbywał swą szybką podróż w 1832 roku. Zrana złożone zostały Panu Bogu modły o zachowanie naydroższych dla Rossyi dni Nayjaśnieyszego Solenizanta uroczystości. Przy podniesieniu głosów w pieniu próśb o mnogie lata rozlegały się wystrzały działowe z okrętów, i w okamgnieniu okręty przyozdobiły się różnobarwnemi banderami. U P. Posła było śniadanie, na którém spełniony był toast za zdrowie Cesarza Jegomości i Nayjaśnieyszey Familii. Potém wszyscy Oficerowie i Urzędnicy Poselstwa zgromadzili się na korwecie, u Dowodzącego tym okrętem, P. Kapitana Leytnanta *Swirskiego*. Obiadowali wszyscy razem u Posła. Wieczorem okręty były oświecone i Cyfra Nayjaśnieyszego Cesarza w różnych kształtach jaśniała. Ciągle były wypuszczane rakiety i sztuczne ognie; *śpiewy ruskie* rozlegały się ponad Bosforem. Czas był spokoyny i przyjemny. Używaliśmy przechadzki na czystém powietrzu, jak w Petersburgu w końcu Sierpnia. (*R. I.*)

— „Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych z zapytaniem: na kogo wkładać pełnienie obowiązku Sędziego Powiatowego podczas jego choroby, albo urlopu? i przyznawszy wniosek jego, i przez Rządzący Senat przyjęty, gruntownym *zamierzyła*: postanowić za prawidło, ażeby w zdarzeniu, kiedy obowiązek Sędziego Powiatowego, w czasie jego nieobecności dla choroby lub urlopu, będzie spełniał, podług istnącego porządku, Starszy Zasiadający Sądu Powiatowego, przeznaczany był na ten czas do Sądu Powiatowego, dla sądzenia spraw, znaydujący się osobiście w Gubernii Kandydat, z pięciu wybieranych na obowiązki zasiadających; jeśli zaś takiego nie ma, albo jest, lecz dla zbyt dalekiego od Powiatu zamieszkania, potrzeba byłoby długiego czasu na jego przybycie do miasta, dla wymienioney potrzeby, w takiém zdarzeniu przeznaczać do Sądu Powiatowego Zasiadającego Sądu Ziemskiego, każdorazowie, kiedy potrzeba będzie złożyć zupełną liczbę Członków, dla sądzenia jakieykolwiek sprawy." *A na tey opinii napisano*: Jego Cesarska Mość nastałą opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa z zapytaniem: kto ma pełnić obowiązek Sędziego Powiatowego w razie jego choroby, albo urlopu? — Naywyżey potwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Podpisał: *Prezydent Rady Państwa Nowosilcow*. 12 Grudnia 1834 roku. (16 Stycznia 1835 roku *z 1go Departamentu.*)

— Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Skarbu względem Jednodworców, którzy dobrowolnie weszli do służby woyskowey i otrzymali z niey uwolnienie przed doyściem rangi Ober-Oficerskiey, i rozważywszy z jedney strony, że 7 punktem Naywyżey potwierdzonego w roku 1816 postanowienia o Jednodworcach, którzy weszli do służby woyskowey dla powrócenia utraconego Dworzaństwa, rozciągnięta w ogólności ta wolność od podatków, która pierwiey zostawiona tylko była dla odstawnych, niezdatnych do robot polowych; z drugiey, że podług tegoż samego prawa Jednodworcy, wchodzący do służby podług praw Dworzańskiego pochodzenia, mogą dochodzić rang Ober-Oficerskich, po nieskazitelném wysłużeniu sześciu lat od czasu weyścia ich do służby woyskowey, i że nieokreślone wyłączenie od podatków i takich Jednodworców, którzy nie dosłużyli się rangi Ober-Oficerskiey, mogłoby bydź powodem i do uchylenia się od podatków przez same wybiegi, postanowiła: na objaśnienie 7 punktu Naywyżey utwierdzonego 16 Listopada 1816 roku postanowienia o Jednodworcach, dobrowolnie wchodzących do służby woyskowey, i ją opuszczających przed doyściem rangi Ober-Oficerskiey, postanowić, że z pomienionych Jednodworców ci, którzy rzeczywiście służyli nie mniey nad lat pięć, albo odstawieni z przyczyny ran i kalectwa, w służbie nabytych, uwalniają się nazawsze od podatków, tak, jak są uwolnieni odstawni, niezdatni do robot wieyskich, jednegoż z niemi stanu ludzie służący z powszechnych poborów rekrutskich. Na tey opinii napisano: Jego Cesarska Mość nastałą opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, o uwolnieniu od podatków Jednodworców, którzy weszli dobrowolnie do służby woyskowey, i z niey uwolnieni przed osiągnieniem rangi Ober-Oficerskiey, Naywyżey potwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Podpisał: *Prezydent Rady Państwa Nowosilcow*. 17 Grudnia 1834 roku. (16 Stycznia 1835 roku. *Z 1go Departamentu.*)

— Правительствующій Сенатъ слушали представленіе Господина Министра Финансовъ, что Царскосельская Городовая Ратуша представила въ С. Петербургскую Казенную Палату до наступленія Августа мѣсяца дополнительныя ревизскія сказки о 20 душахъ мѣщанъ городовъ: Царскаго Села, Павловска и Гатчины. Такъ какъ сіи сказки представлены были при объявленіи не на рублевой, а на простой бумагѣ, то оныя были Палатою возвращены для исполненія порядка, установленнаго § 47 правилъ для производства 8-й народной переписи. Въ слѣдствіе сего Ратуша представила вновь ревизскія сказки, но уже по прошествіи дополнительнаго срока. Казенная Палата испрашиваетъ разрѣшенія, съ какою пенію должно принимать ревизскія сказки, которыя, бывъ возвращены для исправленія до истеченія Августа мѣсяца, представляемы будутъ вновь по истеченіи уже дополнительнаго срока. Такъ какъ Высочайше утвержденнымъ 17 минувшаго Октября положеніемъ Комитета Гг. Министровъ опредѣлено назначенную 44 § пеню взыскивать токмо съ тѣхъ, кои представятъ ревизскія сказки въ первый разъ послѣ первоначальнаго срока, тѣхъ же, кои представили сказки до истеченія срока, но получали оныя обратно для исправленія по замѣчаніямъ Коммиссіи, при вторичномъ представленіи сказокъ, хотя бы и послѣ первоначальнаго, но до истеченія окончательнаго срока, взысканію пени не подвергать; то пріемля онъ Министръ Финансовъ въ соображеніе, что по тѣмъ же самымъ причинамъ, по коимъ освобождаются отъ взысканія пени представившіе исправленныя сказки по прошествіи первоначальнаго срока, могутъ быть освобождены и тѣ, кои подали оныя послѣ дополнительнаго срока, о семъ представляетъ на дальнѣйшее благоразсмотрѣніе и рѣшеніе Правительствующаго Сената. Приказали: Находя вышепрописанное мнѣніе Г. Министра Финансовъ правильнымъ и съ силою положенія Комитета Гг. Министровъ, 17 минувшаго Октября Высочайше утвержденнаго, сообразнымъ, Правительствующій Сенатъ согласно оному полагаетъ: съ обществъ и лицъ, которыя подали въ Казенныя Палаты ревизскія сказки въ дополнительный срокъ, 44 § правилъ о производствѣ 8-й переписи назначенный, получили оныя обратно и представили ихъ вторично по истеченіи уже того срока, трехъ-рублевой пени, 66 § тѣхъ правилъ установленной, не взыскивать, оставляя въ казнѣ пеню, за неподачу тѣхъ сказокъ въ первоначальный срокъ, по силѣ 44 §, заплаченную; и о томъ какъ С. Петербургской, такъ и прочимъ Казеннымъ Палатамъ предписать указами, каковыми дать знать всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ и увѣдомить Г. Министра Финансовъ. (Января 16 дня 1835 года. *По 1-му Департаменту.*)

— Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Господина Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что по представленнымъ къ нему предположеніямъ и соображеніямъ Предводителей Дворянства, учиненнымъ въ слѣдствіе Высочайше утвержденнаго 17 Декабря 1831 года мнѣнія Государственнаго Совѣта, относительно увеличенія содержанія чиновниковъ, служащихъ по выборамъ Дворянства, и Канцелярій Уѣздныхъ Присутственныхъ мѣстъ, на счетъ земскаго сбора, онъ Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ съ надлежащимъ представленіемъ въ Государственный Совѣтъ, испрашивая между прочимъ разрѣшенія: какого рода вспоможенія чиновникамъ, служащимъ по выборамъ, можно предоставить Дворянству дѣлать отъ себя по его усмотрѣнію, и слѣдуетъ ли содержаніе Канцелярій Дворянскихъ Опекъ относить на земскій сборъ со всѣхъ сословій, или же съ однихъ дворянскихъ имѣній? Нынѣ Г. Состоящій въ должности Государственнаго Секретаря при отношеніи отъ 11 минувшаго Декабря препроводилъ къ нему Г. Министру воспослѣдовавшее въ Государственномъ Совѣтѣ, по означенному представленію его, мнѣніе, Высочайшаго утвержденія удостоенное, въ коемъ по упомянутымъ двумъ предметамъ постановлено: 1-е) Предоставить Дворянству право, только по уваженію особенныхъ трудовъ лицъ, на службѣ по выборамъ его состоящихъ, *назначать имъ отъ себя, въ видѣ добровольнаго вспомоществованія, столовыя или путевыя деньги.* 2-е) Какъ Дворянскія Опеки учреждены для дѣлъ собственно дворянскаго сословія, то и увеличеніе содержанія Канцелярій оныхъ должно относить на однѣ дворянскія имѣнія. (Января 16 дна 1835 года. *По 1-му Департаменту.*)

— Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что нѣкоторые помѣщики Санктпетербургской Губерніи Ямбургскаго уѣзда въ поданномъ ими тамошнему Уѣздному Предводителю Дворянства прошеніи изъяснили, что Ямбургскій Уѣздный Лекарь, по отдаленности имѣній

— Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, że Carskosielski mieski Ratusz przedstawił do St. Petersburskiey Izby Skarbowey przed nastaniem miesiąca Sierpnia dodatkowe rewizyyne skazki, o 20 duszach mieszczan miast: Carskiego sioła, Pawłowska i Gatczyna. Gdy te skazki były przedstawione przy objawieniu nie na rublowym, lecz na prostym papierze, tedy były powrócone dla wypełnienia porządku, ustanowionego § 47 prawideł dla odbywania 8go popisu ludności. Skutkiem tego, Ratusz podał nanowo rewizyyne skazki, lecz już po upłynieniu dodatkowego terminu. Izba Skarbowa prosi rozwiązania, z jaką peną przyymować należy skazki rewizyyne, które, będąc powrócone dla poprawienia przed upłynieniem miesiąca Sierpnia, nanowo będą podawane już po terminie dodatkowym. Ponieważ Naywyższey potwierd.oném 17 przeszłego Października postanowieniem Komitetu PP. Ministrów wskazano, naznaczoną 44 § penę uzyskiwać tylko od tych, którzy przedstawią skazki rewizyyne pierwszy raz po pierwszym terminie, tych zaś, którzy podali skazki przed upłynieniem terminu, lecz otrzymywali je napowrot dla poprawienia podług uwag Kommissyi, przy powtórném podaniu skazek, chociażby i po pierwszym, lecz przed upłynieniem ostatecznego terminu, uzyskaniu peny nie poddawać; zatém P. Minister Skarbu zważywszy, że dla tychże samych przyczyn, dla których uwalniają się od uzyskania peny, którzy podali skazki poprawione po upłynieniu pierwszego terminu, mogą bydź uwolnieni i ci, którzy je podali po terminie dodatkowym, przedstawia o tém na dalsze rozpatrzenie i rozwiązanie Rządzącego Senatu. Rozkazali: Znaydując powyższą opinią P. Ministra Skarbu prawną, i z mocą postanowienia Komitetu PP. Ministrów, Naywyżey utwierdzonego 17 przeszłego Października zgodną, Rządzący Senat podług tego postanawia: od gmin i osób, które podały do Izb Skarbowych skazki rewizyyne w dodatkowym terminie, 44 § prawideł o odbywaniu 8go popisu naznaczonym, otrzymali je napowrót i podali po raz drugi już po upłynieniu tego terminu, peny trzyrublowey, 66 § tych prawideł ustanowioney, nie uzyskiwać, zostawując w Skarbie penę, za niepodanie tych skazek w pierwszym terminie, na mocy 44 § zapłaconą; i o tém jak St. Petersburskiey, tak i innym Izbom Skarbowym przepisać ukazami, i również przez ukazy dać wiedzieć wszystkim Gubernatorom Cywilnym i uwiadomić P. Ministra Skarbu. (16 Stycznia 1835 roku. *Z 1go Departamentu.*)

— Rządzący Senat słuchali rapportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, że podług przedstawionych mu projektów i uwag od Marszałków Dworzaństwa, uczynionych na skutek Naywyżey potwierdzoney 17 Grudnia 1831 roku Opinii Rady Państwa, o powiększeniu utrzymania Urzędnikom, służącym przez wybory Dworzaństwa, i Kancellaryom Powiatowych Sądowych mieysc, na rachunek Ziemskiego poboru, P. Minister Spraw Wewnętrznych czynił należyte przedstawienie do Rady Państwa, prosząc między innemi rozwiązania: jakiego rodzaju pomoce Urzędnikom, służącym z wyborów, mogą bydź czynione przez Dworzaństwo podług jego uwagi, i czy należy utrzymanie Kancellaryy Opiek Dworzańskich wkładać na pobor Ziemski ze wszystkich stanów, albo też z samych majątków Dworzańskich? Teraz P. Zostający w obowiązku Sekretarza Państwa przy odniesieniu się pod 11 przeszłego Grudnia przesłał do P. Ministra nastałą na Radzie Państwa podług przerzeczonego jego przedstawienia opinią, Naywyższem potwierdzeniem zaszczyconą, w którey co do pomienionych dwóch przedmiotów postanowiono: 1) Zostawić prawo Dworzaństwu, tylko ze względu na szczególne prace osób, w służbie z wyborów jego będących, *przeznaczać im od siebie, w sposobie dobrowolnego wspomożenia, stołowe lub podróżne pieniądze.* 2) Ponieważ Dworzańskie Opieki ustanowione są dla spraw właściwie stanu Dworzańskiego, zatém i powiększenie utrzymania ich Kancellaryy należy odnosić do samych majątków Dworzańskich. (16 Stycznia 1835 r. *Z 1go Departamentu.*)

— Rządzący Senat słuchali rapportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, że niektórzy obywatele St. Petersburskiey Gubernii Jamburskiego Powiatu, w podaney przez nich do tamecznego Powiatowego Marszałka Dworzańskiego prośbie wyrazili, że Jamburski Lekarz Powiatowy, z przyczyny odległości ich majątków od

ихъ отъ города Ямбурга на 30 и на 40 верстъ, не въ состоянiи подавать въ сихъ имѣнiяхъ надлежащимъ образомъ врачебное пособiе, что имѣнiя ихъ заключаютъ въ себѣ до 5 т. ревизскихъ мужеска пола душъ и сверхъ того три стеклянные завода, на коихъ находится большое число иностранныхъ мастеровъ, и что по симъ причинамъ приглашенъ ими одинъ врачь, который однако же соглашается остаться въ сей должности не иначе, какъ если ему предоставлены будутъ преимущества, сопряженныя съ казенною службою, обязываясь въ такомъ случаѣ исполнять по тѣмъ имѣнiямъ и всѣ Медицинскiя порученiя, съ должностiю Уѣзднаго Лекаря соединенныя. По сему помянутые помѣщики просили дозволить имъ имѣть на вышеозначенномъ основанiи въ имѣнiяхъ ихъ особаго врача на собственномъ ихъ содержанiи, подобно тому, какъ допускается опредѣленiе Медицинскихъ Чиновниковъ на горныхъ и мануфактурныхъ заведенiяхъ. Имѣя въ виду, что по существующему штату назначается одинъ только врачь для цѣлаго уѣзда, не взирая на пространство и населенiе онаго, и что Чиновникъ сей иногда не можетъ вполнѣ удовлетворять всѣмъ требованiямъ жителей и вмѣстѣ исполнять всѣ возлагаемыя на него обязанности по службѣ, онъ Г. Министръ съ своей стороны вышеозначенное предположенiе помѣщиковъ Ямбургскаго уѣзда находя полезнымъ, испрашивалъ разрѣшенiя Комитета Гг. Министровъ: не только симъ помѣщикамъ дозволить имѣть особаго Медика, который бы, получая содержанiе свое отъ помѣщиковъ, считался въ Государственной службѣ, и не касаясь, безъ особаго предписанiя мѣстнаго Начальства, дѣлъ Судебной Медицины и Медицинской Полицiи, исполнялъ въ ихъ имѣнiяхъ обязанности Лекаря собственно по части врачеванiя, то есть, занимался оспопрививанiемъ, леченiемъ какъ спорадическихъ, такъ и эпидемическихъ болѣзней и назначенiемъ предохранительныхъ мѣръ противу сихъ послѣднихъ и противу эпизоотiй, — но мѣру таковую распространить и на другiя Губернiи и уѣзды, въ коихъ помѣщики пожелали бы имѣть на семъ основанiи особаго врача. Комитетъ Гг. Министровъ, признавая предположенiе его Г. Министра весьма полезнымъ, полагалъ оное утвердить; на что и послѣдовало въ 22 день минувшаго Декабря Высочайшее Его Императорскаго Величества соизволенiе. (Января 19 дня 1835 года. *По 1-му Департаменту.*) (*С. В.*)

miasta Jamburga na 30 i na 40 wiorst, nie jest w stanie czynienia w tych majątkach należytym sposobem lekarskiey pomocy, że majątki ich zawierają w sobie do 5,000 dusz rewizyynych płci męzkiey, i nadto trzy fabryki szklanne, w których znayduje się wielka liczba rzemieślników cudzoziemców, i że dla tych przyczyn wezwany przez nich jeden lekarz, który jednakże zgadza się pozostać w tym obowiązku nie inaczey, jak jeśli mu zapewnione będą prerogatywy, połączone ze Skarbową służbą, obowiązując się w takiém zdarzeniu wypełniać w tych majątkach wszystkie medyczne polecenia, z obowiązkiem Powiatowego Lekarza połączone. Zatém wspomnieni obywatele prosili dozwolenia im utrzymywać na wyżey wyrażoney osnowie w ich majątkach osobnego Lekarza na własnym ich koszcie, podobnie tak, jak dozwala się przeznaczenie Urzędników Medycznych w górniczych i rękodzielniczych zakładach. Mając na uwadze, że podług istnącego etatu naznacza się jeden tylko Lekarz dla całego Powiatu, bez względu na rozległość i nasiadłość jego, i że ten Urzędnik niekiedy nie może dostatecznie zadosyć uczynić żądaniu mieszkańców, i razem wypełniać wszystkie wkładane na niego obowiązki służby, P. Minister ze swojey strony wyżey wyłożone żądanie obywateli Jamburskiego Powiatu, uznawszy pożytecznem, prosił rozwiązania Komitetu PP. Ministrów: nie tylko tym obywatelom dozwolić mieć osobnego Medyka, któryby, mając swe utrzymanie od obywateli, liczył się w służbie Państwa, i nie tykając, bez szczególnego przedpisania mieyscowey Zwierzchności, spraw Medycyny Sądowey i Medyczney Policyi, wypełniał w ich majątkach obowiązki Lekarza, właściwie co do leczenia, to jest: zaymując się szczepieniem ospy, leczeniem jak sporadycznych tak i epidemicznych chorób i wskazywaniem zapobiegających środków przeciw tym ostatnim i przeciw epizootii, — lecz taki środek rozciągnąć i na inne Gubernie i Powiaty, w którychby obywatele żądali mieć na tey osnowie osobnego Lekarza. Komitet PP. Ministrów przyznając zamiar P. Ministra bardzo pożytecznym, zamierzył go potwierdzić; na co też nastało 22 dnia przeszłego Grudnia Naywyższe Jego Cesarskiey Mości zezwolenie. (19 Stycznia 1835 r. *Z 1go Departamentu.*) (*G. S.*)

Одесса, 11-го Января.

Съ нѣкотораго времени Бессарабская Область тревожима была частными грабежами и разбоями. Появившiяся въ оной шайки разбойниковъ, переходя съ одной стороны Прута на другую, грабили на большихъ дорогахъ и по деревнямъ, и навели общiй ужасъ на жителей Области. Главнымъ атаманомъ сихъ разбойничьихъ шаекъ считался нѣкоторый *Тодоръ Тобултокъ*, которому приписываемы были большая часть разбоевъ, грабежей и пожаровъ; имя его впрочемъ часто принимали на себя и многiе другiе разбойники, такъ что оно сдѣлалось страшилищемъ помѣщиковъ и поселянъ. Самъ Тобултокъ, отличавшiйся исполинскимъ ростомъ и необыкновенною силою, два раза былъ схватываемъ и два раза успѣвалъ уходить изъ рукъ Полицiи. Въ послѣднiй разъ бѣжалъ онъ изъ Кишиневской гауптвахты, въ Ноябрѣ мѣсяцѣ 1833 года.

Въ концѣ минувшаго года приняты были вновь назначеннымъ Бессарабскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ, Г. Генералъ-Маiоромъ *Ѳедоровымъ*, тотчасъ по прибытiи его въ Кишиневъ, самыя дѣятельныя мѣры къ прекращенiю сихъ разбоевъ, и по всей Области сдѣланъ былъ, въ одно время, въ концѣ Декабря, всеобщiй, строгiй обыскъ, въ слѣдствiе котораго Тобултокъ и его сообщники, производившiе обыкновенно свои разбои верхомъ, принуждены были спѣшиться и укрываться гдѣ кто могъ. При всемъ знанiи мѣстности, разбойники сiи нигдѣ не могли найти пристанища, бросались изъ одного уѣзда въ другой, и многiе изъ нихъ были пойманы. Самъ Тобултокъ скрывался въ послѣднее время въ разныхъ мѣстахъ Леовскаго уѣзда, и наконецъ 24-го Декабря прошедшаго года схваченъ въ селенiи Карбаулѣ. О поимкѣ его получены слѣдующiя свѣдѣнiя.

Тобултокъ, перемѣнивши прежнюю свою лошадь, явился въ селенiи Карбаулѣ верхомъ, подъ именемъ Николая Манака, и остановился въ корчмѣ. Онъ имѣлъ при себѣ пистолетъ, рожокъ съ порохомъ, булаву, называемую по Молдавански болтакъ, и 300 левовъ. Корчмарь, не знавшiй Тобултока лично, но удивленный наружностiю и вооруженiемъ мнимаго Манака, далъ знать объ этомъ Карбаульскому посессору, который, вооруживъ нѣсколько человѣкъ, окружилъ ими корчму, чтобы схватить прибывшаго

Odessa, dnia 11 Stycznia.

Od niejakiego czasu Obwód Bessarabski trwożony był przez częste rabunki i rozboje. Bandy rozboyników, przechodząc tam z jedney strony Prutu na drugą, rabowały na wielkich drogach i po wsiach i sprawiły przestrach powszechny na mieszkańcach obwodu. Głównym hersztem tych band rozboyniczych miany był niejakiś *Todor Tobułtok*, któremu były przypisywane większa część rozbojów, rabunków i pożarów; zresztą imie jego często na siebie przyymowali i rożni inni rozboynicy, tak, że się ono stało postrachem obywateli i ludu. Sam Tobułtok, odznaczający się olbrzymim wzrostem i niezwyczayną siłą, dwa razy był schwytany, i dwa razy potrafił uyść z rąk Policyi. Ostatni raz uciekł z Kiszyniewskiego Obwachtu, w miesiącu Listopadzie 1833 roku.

W końcu upłynionego roku, przedsięwzięte były naydzielnieysze środki przez nowo naznaczonego Bessarabskiego Gubernatora Cywilnego P. Jenerał-Majora *Fedorowa*, wraz po przybyciu jego do Kiszeniewa ku wytępieniu tych rozbojów, i po całym Obwodzie, jednoczasowie było zrobione w końcu Grudnia powszechne naypilnieysze wyszukanie, skutkiem którego Tobułtok i jego spólnicy, zwyczaynie odbywający swe rozboje konno, przymuszeni byli porzucić konie, i pieszo szukać, gdzie który mógł, schronienia. Pomimo naywiększey znajomości okolic, rozboynicy nigdzie nie mogli znaleźć przytułku, rzucali się z jednego Powiatu do drugiego, i wielu z nich było poymanych. Sam Tobułtok krył się w ostatnim czasie w różnych mieyscach Leowskiego Powiatu; i nakoniec 24go Grudnia roku zeszłego schwytany został we wsi Karbaule. O poymaniu jego otrzymane są następujące wiadomości.

Tobułtok, odmieniwszy pierwszego swojego konia, ukazał się we wsi Karbaule pod nazwaniem Nikołaja Manaka, i zatrzymał się w karczmie. Miał przy sobie pistolet, rożek z prochem, buławę, nazywającą się po Mołdawsku bołtak, i 300 lewow. Karczmarz, nie znając Tobułtoka osobiście, lecz zdziwiony powierzchownością i uzbrojeniem mniemanego Manaka, uwiadomił o tem Karbaulskiego possessora, który, uzbroiwszy kilku ludzi, otoczył karczmę, ażeby schwytać znaydującego się w niey zbóycę. Ten ostatni z rozpaczą się opierał

въ оную разбойника. Сей послѣдній оказалъ отчаянное сопротивленіе и грозилъ застрѣлить поссесора; но, получивши сильный ударъ въ голову болтакомъ, обезпамятѣлъ и свалился на землю. Его тотчасъ связали и отправили въ Леово; во время пересылки, разбойникъ успѣлъ разорвать веревки, и пустился бѣжать, но снова былъ схваченъ и привезенъ въ Леовскій острогъ. Тамъ одинъ изъ бывшихъ его товарищей, Василій *Рымба*, также содержавшійся въ острогѣ, призналъ его за Тобултока. При всемъ томъ, Тобултокъ не сознавался, что онъ есть дѣйствительно тотъ самый разбойникъ, который бѣжалъ изъ Кишинева. Въ слѣдствіе этого, Г. Бессарабскій Гражданскій Губернаторъ откомандировалъ въ Леово одного Офицера и писаря Кишиневскаго Ордонансъ-гауза, совершенно знавшихъ Тобултока, которые и донесли, что содержащійся въ Леовской тюрьмѣ арестантъ, подъ именемъ Николая Манака, есть тотъ самый Тобултокъ, который ушелъ изъ Кишиневской гауптвахты.

Тобултокъ отправленъ былъ въ Кишиневъ въ сопровожденіи сильнаго конвоя, и привезенъ туда 5-го Января; тамъ онъ всѣми былъ узнанъ, и содержится теперь подъ крѣпкимъ присмотромъ.

Сообщаемъ сіи свѣдѣнія, съ дозволенія Главнаго мѣстнаго Начальства, въ увѣренности, что онѣ послужатъ къ успокоенію жителей Бессарабіи. (*О. В.*)

12-го Января.

Мореплаваніе вовсе не прекращалось при нашемъ портѣ: ежедневно приходятъ къ оному и отсюда отходятъ нагруженныя суда. (*К. Г.*)

15-го Января.

Изъ Константинополя пишутъ отъ 22-го Декабря: „За четыре дня начался здѣсь Рамазанъ. Въ первый день Патріархи различныхъ Христіанскихъ вѣроисповѣданій приглашены были, въ Султанскій дворецъ на Босфорѣ. Греческій Патріархъ введенъ былъ прежде прочихъ; Султанъ принялъ его на тронѣ съ особеннымъ благоволеніемъ, и повелѣлъ вручить ему для ношенія большой Турецкій орденъ. Католическій и Армянскій Патріархи приняты были послѣ Греческаго, и также получили Турецкій орденъ. Посѣщенія сіи не были прежде въ обыкновеніи. — Г. *Ксено*, проведя нѣсколько дней въ Константинополѣ, отправился въ Смирну, въ званіи Греческаго Генеральнаго Консула, въ коемъ онъ признанъ Портою.— Дѣла Порты съ *Мегтедомъ - Али* приняли благопріятный оборотъ.“ (*А. В.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 6-го Января.

Тайный Совѣтникъ Посольства Каммергеръ и Полномочный Министръ при Дворѣ Лондонскомъ Баронъ *Бюловъ*, выѣхалъ въ Лондонъ.

Изъ Берлина доносятъ: „Король желаетъ, чтобы во время маневровъ въ семъ году осенью, Принцъ Наслѣдникъ Престола, принялъ главное начальство надъ войскомъ.“ (*Г. С.*)

Франція.

Парижъ, 28-го Января.

Вчера далъ Король Депутату, Г. *Вату*, приватную аудіенцію.

— Г-нъ *Гиде-де-Невилль* напечаталъ въ публичныхъ листахъ новую статью, относительно трактата съ Сѣверо-Американскими Штатами.

— Въ скоромъ времени приступятъ къ постройкѣ новой Судейской залы для Палаты Перовъ.— Вчера Министръ Внутреннихъ Дѣлъ учинилъ все надлежащія къ сему распоряженія. По его донесеніямъ, сія зала должна помѣщать 150 Судей, 150 обвиненныхъ, 150 человѣкъ муниципальной стражи, 450 свидѣтелей и 600 слушателей.

— Journal de Paris содержитъ слѣдующее: „Офиціальныя извѣстія сообщаютъ, что 17 числа, при Арквіосъ произошло важное сраженіе между войсками Королевы, подъ начальствомъ *Лоренцо*, и Карлистами. Непріятель понесъ значительный уронъ, и былъ принужденъ отступить до Аранаца. Войска Королевы лишились при семъ, къ сожалѣнію, Командира 1-й Бригады, Полковника *Аланса*.

— Извѣстіе о занятіи Маесты подтверждается со многихъ сторонъ. La Sentinelle говоритъ: „Пишутъ изъ Витторіи отъ 16 Января, что Инсургенты напали на гарнизонъ Маесты, состоящій изъ 150 солдатъ и 30 городской милиціи. Солдатамъ послѣдовало прощеніе, а милиція наказана.

31-го Января.

Король принималъ вчера Лорда *Бруггама*, Маршала *Жерара*, Генерала *Флаго* и Барона *Баранте*, а послѣ на приватной аудіенціи Графа *Поццо-ди-Борго*.

Прусскій Посолъ, Баронъ *Вертеръ*, вчера по

i groził zastrzeleniem possessora; lecz mocno uderzony bołtakiem w głowę, odszedł od przytomności i padł na ziemię. Natychmiast go związali i wysłali do Leowa; w czasie przesyłania, zbóyca, zdołał rozerwać powrozy, i począł uciekać, lecz znowu był schwytany i przywieziony do Leowskiego ostrogu. Tam jeden z byłych jego towarzyszów Bazyli *Rymba*, także utrzymywany w ostrogu, uznał go za Tobułtoka. Pomimo to jednak, Tobułtok nie przyznawał się, że on jest rzeczywiście tym samym zbóycą, który uciekł z Kiszyniewa. Na skutek tego P. Bessarabski Gubernator Cywilny wysłał do Leowa jednego Oficera i Pisarza Kiszyniewskiego Ordynanshauzu, zupełnie znających Tobułtoka, którzy donieśli, że utrzymywany w Leowskiey turmie aresztant, pod nazwaniem Nikołaja Monaka, jest ten sam Tobułtok, który uciekł z Kiszyniewskiego Obwachtu.

Tobułtok był wysłany do Kiszyniewa z mocną strażą, i przywieziony tam 5 Stycznia, gdzie on przez wszystkich był poznany, i jest teraz utrzymywany pod mocnym dozorem.

Udzielamy tych wiadomości z dozwolenia Główney mieyscowey Zwierzchności, w przekonaniu, że one posłużą do uspokojenia mieszkańców Bessarabii. (*G.O.*)

Dnia 12.

Żegluga zupełnie nie ustawała w naszym porcie; codziennie tu przychodzą i ztąd wypływają naładowane okręty. (*G. H.*)

Dnia 15.

Z Konstantynopola donoszą pod dniem 22 Grudnia: „Przed czterma dniami zaczął się tu Ramazan. Pierwszego dnia Patryarchowie różnych Chrześciańskich wyznań zaproszeni byli do Sułtańskiego pałacu nad *Bosforem*. Patryarcha Grecki wprowadzony był przed innemi; Sułtan przyymował go na tronie ze szczególnieyszém zadowoleniem, i rozkazał wręczyć mu dla noszenia wielki order Turecki. Patryarchowie Katolicki i Ormiański przyymowani byli po Greckim, i także otrzymali order Turecki. Odwiedziny te dotąd we zwyczaju nie były. — P. *Kseno*, przebywszy kilka dni w Konstantynopolu, wyjechał do Smyrny, mianowany Konsulem Jeneralnym Greckim i od Porty uznany. — Rzeczy Porty z *Mehmed-Alim* pożądany obrót przybrały.“ (*G. A.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, dnia 6 Stycznia.

— Radca Tayny Poselstwa, Szambelan i Minister Pełnomocny przy Dworze Londyńskim, Baron *Bülow*, wyjechał do Londynu.

— Z Berlina donoszą: „Król życzy sobie, ażeby w czasie manewrów tegoroczney jesieni, Xiążę Następca Tronu objął naczelne dowództwo nad woyskiem.“ (*G.C.*)

Francya.

Paryż, dnia 28 Stycznia.

Wczora Król dał Deputowanemu, Panu *Vat*, prywatne posłuchanie.

— Pan *Hyde-de-Neuville* wydrukował w pismach publicznych nowy artykuł, względem traktatu ze Stanami Północno-Amerykańskiemi.

— Rychło już przystąpią do budowania sali sądowey dla Izby Parów. — Wczora Minister Spraw wewnętrznych uczynił wszystkie do tego potrzebne rozporządzenia. Podług jego doniesień, sala ta powinna obeymować 150 sędziów, 150 oskarżonych, 150 ludzi municypalney straży, 450 świadków i 600 arbitrów.

— Journal de Paris zawiera co następuje. „Podług urzędowych wiadomości, dnia 17go pod *Arquios* zaszła znacząca potyczka pomiędzy woyskami Królowey pod dowództwem *Lorenza*, a Karolistami. — Nieprzyjaciel poniósł znaczną stratę, i był przymuszonym cofnąć się od Aranaz. Woyska Królowey w potrzebie tey z żalem swym pozbawione zostały Dowódcy 1szey brygady, Półkownika *Alansa*.

— Z różnych stron potwierdza się o zajęciu Maestas. *Sentinelle* zawiera: „Piszą z Vittorii pod dniem 16 Stycznia, że insurgenci uderzyli na załogę Maesty, złożoną ze 150 żołnierzy i 30 milicyi mieskiey. Żołnierze otrzymali przebaczenie, a milicya została ukarana.

Dnia 31.

Król przyymował wczora Lorda *Brougham*, Marszałka *Gérard*, Jenerała *Flahaut* i Barona *Barante*. Poźniey udzielił Król prywatne posłuchanie Hrabiemu *Pozzo-di-Borgo*.

— Poseł Pruski, Baron *Werther*, wczora po połu-

2

полудни имѣлъ продолжительное совѣщаніе съ Княземъ *Таллейраномъ*.

— Коммиссія, назначенная для разсмотрѣнія проекта Г-на *Рожера* о личной свободѣ, поручила Г-ну *Беранже* дать о томъ мнѣніе.

— Генералъ *Демишель*, военачальникъ Орана, западной части прежняго Алжирскаго управленія, возвращается во Францію, а Генералъ *Трецель*, Шефъ Главнаго Штаба дѣйствующей Арміи, заступитъ его мѣсто.

1-го Февраля.

Вчера у Князя *Орлеанскаго* былъ великолѣпный балъ, начавшійся въ 8 часовъ вечера и продолжавшійся до 5-ти утра.

— Назначенный Посланникомъ при Лондонскомъ Дворѣ Графъ *Себастіани*, вчера сюда прибылъ и по полудни имѣлъ у Короля аудіенцію. Его ожидали уже за два предъ симъ дня; но по причинѣ чрезмѣрной усталости, онъ не много могъ ѣхать въ сутки. *Журналъ Прѣній* думаетъ, что Графъ скоро отправится къ мѣсту своего назначенія.

—Третьяго дня по полудни Г-нъ *Гизо* и Австрійскій Посланникъ Графъ *Аппони*, вели продолжительный разговоръ съ Графомъ *Поццо-ди-Борго*.

— Сюда ожидаютъ на слѣдующей недѣлѣ Графа *Медема*, нынѣшняго Повѣреннаго Россійскаго въ Лондонѣ.

— Вчера Король занимался съ Министрами: Юстиціи, Внутреннихъ Дѣлъ и Иностранныхъ сношеній.

— Г-ну *Созе* поручено дать мнѣніе о проектѣ закона относительно отвѣтственности Министровъ.

—Вчера Легитимисты въ покояхъ готели Лафита давали великолѣпный балъ въ пользу пенсіонеровъ прежняго списка граждань. Наономъ находилось болѣе 2,500 особъ, и собрано дохода около 40,000 франковъ.

— Прежній кучеръ Людовика XVI *Маскере* умеръ въ глубокой старости 18 Января въ Компьенѣ и погребенъ 21 Января, въ день смерти Людвика XVI.

— Подтверждается извѣстіе о сраженіи 17 Января и увѣряютъ, что оно подъ начальствомъ *Лоренцо* пошло для *Христиносовъ* успѣшнѣе. Говорятъ, что 21 и 22 Января происходила битва подъ Эстелою, но безъ рѣшительныхъ послѣдствій.

2-го Февраля.

Вчера Король по полудни имѣлъ съ Министрами два часа Совѣтъ. Лордъ *Бруггамъ* и Г-нъ *Фергуссонъ* имѣли честь вмѣстѣ обѣдать съ Королемъ и Королевскимъ семействомъ.

— По *Монитеру* Правительство получило вчера изъ Испаніи посредствомъ телеграфа извѣстіе: „25-го прошедшаго мѣсяца Королева приняла просьбу *Льяудера* о увольненіи его. Военное Министерство временно поручено Г-ну *Мартинецъ-де-ла-Розѣ*. Въ Мадритѣ господствуетъ спокойствіе непрерывно.“ *(A.P.S.Z.)*

Германія.

Мюнхенъ, 28-го Января.

Греческій Посланникъ, при Императорско-Россійскомъ Дворѣ, Князь *Суццо*, прибылъ сюда изъ С. Петербурга. *(A.P.S.Z.)*

Бельгія.

Люттихъ, 28-го Января.

Слышно, что здѣсь заказано 150,000 ружьевъ, изъ коихъ 60 тыс. на счетъ Голландскаго Правительства, а 90 тысячъ для *Донъ-Карлоса*. *(G. C.)*

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 28-го Января.

Третьяго дня Ихъ Величества дали въ Брейтонѣ блестящій вечеръ, къ коему приглашено было изъ города и окрестныхъ мѣстъ отъ 500 до 600 особъ, имѣющихъ въѣздъ ко Двору. За ужиномъ въ 10 часовъ, гости были угощены наилучшимъ образомъ. Ихъ Величества провели съ ними время до 12 часовъ, а гости разъѣхались изъ Дворца не прежде, какъ въ часъ по полуночи.

— Герцогъ *Веллингтонъ* выздоровѣлъ. Третьяго дня имѣлъ онъ совѣщанія въ Министерствѣ Иностранныхъ Дѣлъ: съ Греческимъ и Португальскимъ Посланниками, съ Прусскимъ Повѣреннымъ и Маркизомъ *Буте*; а вчера находился на обѣдѣ, данномъ Сиромъ Р. *Пилемъ* въ Приви-Гарденсъ. *(A.P.S.Z.)*

Испанія.

Въ *Phare de Bayonne* отъ 22-го числа напечатано: „Мы получили изъ Мадрита письмо, въ коемъ увѣдомляютъ, что Правительство рѣшилось принять самыя дѣятельныя мѣры къ прекращенію мятежа,

dniu długą miał konferencyą z Xiążęciem *Talleyrandem*.

— Kommissya, wyznaczona do roztrząśnienia projektu Pana *Roger* o wolności osobistey, przeznaczyła Pana *Bérenger* na swego sprawozdawcę.

— Jenerał *Desmichels*, dowódzca Oranu, zachodniey części dawnieyszey rejencyi Algierskiey, do Francyi powróci, a Jenerał *Trezel*, Szef Głównego Sztabu woyska czynnego, jego mieysce zastąpi.

Dnia 1go Lutego.

Zawczora u Xięcia *Orleańskiego* był świetny bal, który zaczął się o godzinie 8mey wieczorem i trwał do 5tey zrana.

— Przeznaczony na Posła do Dworu Londyńskiego, Hrabia *Sebastiani*, dopiero wczora tu przybył i po południu miał posłuchanie u Króla. Przed dwoma dniami był już tu spodziewany; ale dla wielkiego znużenia po niewiele na dzień mógł jechać. *Dziennik Sporów* mniema, że Hrabia wkrótce do mieysca swego przeznaczenia wyjedźa.

— Wczora po południu P. *Guizot* i Poseł Austryacki Hrabia *Appony*, mieli długą rozmowę z Hrabią *Pozzo-di-Borgo*.

— Hrabia *Medem*, teraźnieyszy Pełnomocnik Rossyyski w Londynie, w następnym tygodniu tu jest spodziewany.

— Wczora Król pracował z Ministrami Sprawiedliwości, Spraw wewnętrznych i Stosunków zewnętrznych.

— P. *Sauzet* wyznaczony jest na sprawozdawcę o projekcie do prawa względem odpowiedzialności Ministrów.

— Zawczora Legitymiści w salonach hotelu Lafitta wydawali bal świetny, na rzecz pensyonarzów dawnieyszey listy cywilney. Było na nim więcey 2,500 osób, a dochód około 40,000 franków uczynił.

— Niegdyś woznica Ludwika XVIgo, *Masqueret*, 18go Stycznia w *Compiègne*, w bardzo podeszłym wieku umarł, i 21 Stycznia (w rocznicę śmierci Ludwika XVIgo) został pogrzebiony.

— Potwierdza się o potyczce 17go Stycznia, i zapewniają, że ona poszła pomyślnie dla *Chrystynistów* pod dowództwem *Lorenzo*. Mówią, że 21 i 22 Stycznia bili się pod Estellą, bez stanowczego jednak skutku.

Dnia 2go.

Król wczora o południu miał dwugodzinną radę z Ministrami. Lord *Brougham* i P. *Fergusson* mieli zaszczyt obiadować z Królem i Familią Królewską.

— Podług *Monitora*, Rząd otrzymał wczora telegraficzną wiadomość z Hiszpanii: „Dnia 25 zeszłego miesiąca, Królowa przyjęła prośbę Jenerała *Llauder* o uwolnienie. Ministeryum woyskowe tymczasowie powierzone Panu *Martinez-de-la-Rosa*. Spokoyność ciągle utrzymuje się w Madrycie.“ *(A.P.S.Z.)*

Niemcy.

Monachium, dnia 28 Stycznia.

Poseł Grecki przy Dworze Cesarsko-Rossyyskim, Xiążę *Suzzo*, przybył tu z St. Petersburga. *(A.P.S.Z.)*

Belgia.

Leodyum, 25 Stycznia.

Słychać, że tu zamówiono 150,000 karabinów, z których 60 t. na rachunek Rządu Hollenderskiego, a 90 t. dla *Don Carlosa*. *(G. C.)*

Brytania Wielka i Irlandya.

Londyn, dnia 28 Stycznia.

Zawczora u Królestwa Ichmość w Brighton świetny był wieczór, na który zaproszono gości z miasta i okolic od 500 do 600 osób, mających wstęp do Dworu. O godzinie 10tey nastąpiła wieczerza, i goście nayuprzeymiey byli czestowani. Nayjaśnieysi Państwo przepędzili z nimi czas do godziny 12tey. Zgromadzenie zaczęło się rozjeżdżać około 1szey.

— Xiążę *Wellington* wyzdrowiał; zawczora miał on w Ministeryum Stosunków zewnętrznych rozmowę z Posłami Greckim i Portugalskim, z Pełnomocnikiem Pruskim i Margrabią *Bute*, a wczora był na obiedzie u Sir R. *Peel* w *Privy-Garden*. *(A.P.S.Z.)*

Hiszpania.

W gazecie *Phare de Bayonne* czytamy: „Otrzymaliśmy list z Madrytu, w którym donoszą, że Rząd postanowił stanowcze przedsięwziąć środki do uśmierzenia rokoszu, i, zgodnie z jednogłośném postanowie-

и, согласно съ единодушнымъ рѣшенiемъ Государственнаго Совѣта, намѣрено отправить все войско, находящееся въ Мадритѣ, противъ непрiятеля, а сохраненiе общественнаго спокойствiя въ столицѣ поручить милицiи.“

— Изъ Мадрита отъ 18-го Января получено слѣдующее оффицiальное извѣстiе: „Отрядъ втораго легкаго полка, возмущенный слухами, будто бы престолъ Ея Величества Королевы, равно какъ и постановленiя, обезпечивающiя права нацiи, находятся въ опасности, взбунтовался сегодня 18-го числа, и овладѣлъ домомъ Почтамта. Генералъ-Капитанъ *Донъ Iозе Кантеракъ*, получивъ о семъ извѣстiе, немедленно отправился на мѣсто собранiя мятежниковъ, надѣясь однимъ своимъ присутствiемъ прекратить безпорядки; но его чрезмѣрная вспыльчивость и прибытiе его безъ прикрытiя, были причиною, что онъ самъ сдѣлался жертвою своей ревности. Правительство, узнавъ о семъ немедленно предписало окружить строенiе, въ коемъ находились мятежники, и силою принудить ихъ къ сдачѣ. Между тѣмъ, гарнизонъ вооружился. Городская милицiя, пѣхота и кавалерiя, одушевленные желанiемъ возстановить порядокъ, заняли различные пункты. Повсюду по улицамъ слышны были порицанiя народа на безразсудное предпрiятiе возмутившагося полка, и нигдѣ не было замѣчено покушенiя воспользоваться сими безпорядками. Преданность, одушевлявшая войско и народъ, была достаточна для того, чтобы возмутившiеся солдаты увѣрились въ своемъ заблужденiи и въ несбыточности своихъ надеждъ. Видя безразсудство своего замысла, они просили о дарованiи имъ Ея Величествомъ прощенiя, и объ отправленiи ихъ въ возмущенныя провинцiи, дабы они могли тамъ загладить свой поступокъ. Ея Величество повелѣла, до начатiя слѣдствiя для открытiя виновниковъ сихъ безпокойствъ, отправить участвовавшихъ въ нихъ солдатъ на сѣверныя провинцiи, въ мѣстечко Асконвендасъ, дабы они могли ревностiю и усердiемъ заслужить совершенное прощенiе. Солдаты отправлены въ тотъ же вечеръ въ мѣсто ихъ назначенiя. Лучшимъ доказательствомъ дисциплины и твердости гарнизона и городской милицiи, спокойствiя и благонамѣренности жителей, служить скорость, съ которою былъ возстановленъ порядокъ. По возвращенiи войска въ казармы, вечеромъ, какъ обыкновенно, театры и другiя публичныя мѣста были наполнены народомъ.“

— Въ Парижѣ изъ Мадрита отъ 20-го Января получено извѣстiе, что въ засѣданiи Палаты Прокурадоровъ сего числа, Военный Министръ Генералъ *Льяудеръ* сдѣлалъ предложенiе, чтобы Палата подала Ея Величеству адресъ съ просьбою объ изъявленiи согласiя ея на бракосочетанiе ея дочери, *Донны Изабеллы*, съ старшимъ сыномъ *Дона Карлоса*. Говорятъ, что предложенiе сiе произвело въ собранiи сильное волненiе, и что Министръ былъ смѣненъ въ тотъ же день. Равномѣрно носились слухи, что предложенiе сiе есть слѣдствiе тайныхъ переговоровъ Генерала *Льяудера* съ нынѣшнимъ Англiйскимъ Министерствомъ. (*A.P.S.Z.*)

Италiя.

Медiоланъ, 22-го Января.

Академiя Изящныхъ Художествъ въ Болоньи, приняла въ Члены свои Русскаго Художника *Брюлова*,— прославившагося колоссальною картиною своею: *Послѣднiй день Помпеи*; теперь находится онъ въ Болоньи и снимаетъ копiю Св. Цецилiи, Рафаеля.— для Его Величества, Императора Россiйскаго.

— Издатель всѣми уважаемаго сочиненiя: *Storia degli antichi populi d'Italia*, Микали (онъ живетъ въ Парижѣ), получилъ отъ Его Величества Императора Австрiйскаго, въ знакъ уваженiя къ литературнымъ заслугамъ его, орденъ *Желѣзной Короны 3-й степени* (Ему же, какъ извѣстно, въ недавнемъ времени пожалованъ орденъ *Краснаго Орла 3-й степени*).

— Между многими достопамятностями Италiи, заслуживаетъ вниманiя и музеумъ, заключающiй въ себѣ работы изъ слоновой кости, принадлежащiй Графу *Поссенти* въ Фабрикано, въ Папской области. Онъ содержитъ въ себѣ рѣдкости искуства сего рода, и возбуждаетъ тѣмъ болѣе любопытство, что все въ немъ расположено хронологическимъ порядкомъ, по коему видны успѣхи въ сей отрасли художества.

— Славная Импровизаторка, Роза *Таддеи*, прiобрѣла большую похвалу въ Болоньи, такъ, что она съ прошлаго Декабря, всякую Пятницу даетъ въ большомъ театрѣ представленiя, что будетъ продолжаться и во время карнавала, въ тѣже дни.

niem Rady Państwa, zamierzono wysłać całe woysko, będące w Madrycie, przeciw nieprzyjaciela, a utrzymanie powszechney spokoyności w stolicy poruczyć milicyi.“

— Otrzymano z Madrytu pod 18 Stycznia następujące urzędowe uwiadomienie: „Oddział drugiego lekkiego półku, podniecony pogłoskami, jakoby tron Nayjaśnieyszey Królowey, równie jak i postanowienia, zabezpieczające prawa narodu, zostają w niebezpieczeństwie, podniósł bunt dziś dnia 18, i opanował dom pocztamtu. Jeneralny Kapitan *Don Joze Canterac*, otrzymawszy o tém wiadomość, nie zwłócznie udał się na mieysce zgromadzenia rokoszanów, spodziewając się samą swą obecnością uśmierzyć zamieszanie, lecz zbyteczny jego zapęd i przybycie bez zasłony, były przyczyną, że sam się stał ofiarą swey gorliwości. Rząd, dowiedziawszy się o tém, niezwłócznie rozkazał otoczyć budowlę, w którey się znaydowali buntownicy, i siłą przymusić ich do poddania się. Tym czasem, załoga uzbroiła się. Milicya mieska, piechota i kawalerya, ożywione żądzą przywrócenia porządku, zajęli rozmaite punkta. Po wszystkich ulicach słyszane były wyrzekania ludu, na nierozsądne przedsięwzięcie zbuntowanego półku, i nigdzie nie dostrzeżono kuszenia się do korzystania z tego zamieszania. Poświęcenie się, które ożywiało woysko i naród, dostateczném było dla przekonania zbuntowanych żołnierzy o ich obłąkaniu, i nieziszczeniu się ich nadziei. Widząc nierozsądek zamysłu swego, prosili Królowey o przebaczenie i wysłanie ich do zbutowanych prowincyy, ażeby tam mogli zagładzić swóy występek. Królowa rozkazała, nim nastąpi śledztwo dla wykrycia sprawców tych zamieszek, wysłać należących do nich żołnierzy do prowincyy północnych, do miasteczka *Asconvendas*, ażeby gorliwością i serdecznością zasłużyć mogli na zupełne przebaczenie. Żołnierze tegoż wieczora wysłani zostali do przeznaczonego dla siebie mieysca. Nayłepszym dowodem karności i męztwa załogi i milicyi mieskiey, spokoyności i dobrego sposobu myślenia mieszkańców służy szybkość, z jaką przywrócony został porządek. Za powrótem woyska do koszar, wieczorem teatra i inne mieysca publiczne pełne były jak zazwyczay ludu.“

— W Paryżu pod 20 Stycznia otrzymano z Madrytu wiadomość, że na posiedzeniu Izby Prokuradorów dnia tego Minister woyskowy Jenerał *Llauder*; uczynił wniosek, ażeby Izba podała Jey Królewskiey Mości adress, prosząc o jey zgodzenie się na zaślubienie swey córki *Donny Izabelli* za starszego syna *Don Carlosa*. Mówią, że wniosek ten wielkie sprawił w zgromadzeniu wzruszenie, i że Minister tegoż dnia zmienionym został. Również mówiono, że wniosek ten jest skutkiem tajemnych układów Jenerała *Llaudera* z teraznieyszym Ministeryum Angielskiém. (*A.P.S.Z*)

Włochy.

Medyolan, 22 Stycznia.

Akademia Sztuk Pięknych w Bononii obrała na Członka swego, Artystę Rossyyskiego *Briułowa*, sławnego z kolosalnego obrazu swego, *Ostatni dzień Pompei.* Jest on teraz w Bononii i pracuje nad kopią Sw. Cecylii Rafaela. Kopia ta przeznaczona jest dla Nayjaśnieyszego Cesarza Jegomości Wszech-Rossyy.

— Autor powszechnie szacowanego dzieła: *Storja degli antichi popoli d'Italia* Michali, (teraz on przebywa w Paryżu) otrzymał od N. Cesarza Austryackiego, na okazanie szacunku dla uczonych jego zasług, order *Żelazney Korony 3go stopnia.* (Wiadomo także, że nie dawno udarowany on został orderem *Czerwonego Orła 3go stopnia*).

— Między wielą zabytkami Włoch, zasługuje na uwagę muzeum, zawierające w sobie roboty z kości słoniowey, należące do Hrabiego *Possenti* w Fabricano w Państwie Papiezkiém. Znaydują się w niém wszystkie osobliwości tey sztuki i wzbudza ono ciekawość tém większą, że wszystko w niém uszykowane jest w porządku chronologicznym, okazującym postępy w tey gałęzi sztuki.

— Sławna Improwizatorka, *Róża Taddei*, wielką sobie zjednała sławę w Bononii, tak dalece, że od Grudnia r. z, co piątek na teatrze Bonońskim wydaje reprezentacye, które będą trwały przez cały karnawał w dniach pomienionych.

)?(

— Извѣстная Актриса *Польваро*, играла недавно въ театрѣ Св. Цециліи въ Палермо, ролю Медеи. Въ сценѣ, гдѣ она грозитъ умертвить дѣтей своихъ, и Язонъ хочетъ ее остановить, вдругъ выбѣгаетъ изъ закулисъ собака, и съ такою яростію напала на вѣроломнаго супруга, что онъ принужденъ былъ убѣжать со сцены. — Такимъ образомъ трагедія обратилась въ комедію. Г-жа *Польваро* конечно имѣла притомъ случаѣ удовольствіе увѣриться въ привѣрженности къ ней моськи, которая суровое обращеніе Язона съ своего повелительницею, почла за вызовъ къ ея защитѣ.

— Въ Анконѣ носился недавно слухъ, что, по извѣстіямъ, полученнымъ въ Корфу съ прибытіемъ кораблей, Султанъ умерщвленъ, и три Паши, до совершеннолѣтія Наслѣдника престола управляютъ государствомъ.—Неосновательность таковой новости, не заслуживаетъ опроверженія. (*A.P.S.Z.*)

Разныя извѣстія.

Въ Парижѣ въ Королевской Библіотекѣ въ шкафѣ подъ стеклами хранится рѣдкая рукописная Библія, на которую ежедневно много особъ смотрѣть приходятъ. На бѣломъ листѣ на самомъ концѣ приписаны слѣдующія слова: Ceste Bible est a nous Charles 6 me de notre nom Roy de France, et la fimes faire. (подписано) Charles. Такимъ же образомъ подписались Генрихъ III, Людовикъ XIII и Людовикъ XIV. Въ другомъ шкафѣ также за стекломъ находятся собственноручныя рукописи *Фенелона*, *Корнеля*, *Аббата Лашезъ*, Г-жи *Ментенонъ*, *Людвика XIV*, *Тюрена*, Г-жи *Севинье*, *Мольера*, *Боссюэта*, *Руссо* и многихъ другихъ знаменитыхъ особъ. Въ семъ отдѣленіи Библіотеки поставленъ также бюстъ *Бартелеми*. (*G. C.*)

— Изъ Вѣны пишутъ отъ 24-го Января: „Съ нѣкотораго времени слышно за вѣрное, что въ Австрійской арміи послѣдуетъ уменьшеніе войска. Подвижной корпусъ въ Италіи упоставленъ будетъ на мирномъ положеніи; сверхъ того, изъ каждой роты будетъ уволено по сороку человѣкъ, и оставшіяся отъ сего излишними лошади въ кавалеріи, артиллеріи и фурштатѣ, будутъ проданы. Дѣйствіе сихъ слуховъ оказалось вчерашняго числа на Биржѣ, безпрерывнымъ возвышеніемъ курса."

— По новѣйшему счисленію, въ Римѣ живутъ нынѣ 150,720 человѣкъ. Въ томъ числѣ 39 Епископовъ, 1,424 Священника, 1,857 Монаховъ, 1,359 Монахинь и 598 Семинаристовъ.— Число родившихся въ годъ составляетъ 4,454, умершихъ 3,480 чел.

— Нидерландское Правительство получило благопріятныя извѣстія съ Суматры: Падрисы болѣе и болѣе покоряются тамошнему начальству.

— Прусская государственная газета сообщаетъ, что въ прошедшемъ году вышло въ Андоверѣ въ Сѣверной Америкѣ весьма важное для Славянъ сочиненіе, подъ заглавіемъ: *Historical view of the slavic language in its various dialects* (Историческій взглядъ на Славенскій языкъ въ разныхъ его нарѣчіяхъ). Достойно удивленія, что столь ученая книга заходитъ въ Европу изъ Сѣверной Америки; но еще удивительнѣе, что она сочинена дамою, а именно Г-жею *Робинсонъ*, супругою Бостонскаго Профессора, извѣстною въ ученомъ свѣтѣ подъ именемъ Тилви.

Госпожа *Робинсонъ*, (слѣдуя Добровскому) раздѣляетъ Славянъ на восточныхъ и западныхъ. Къ первымъ причисляетъ она Россіянъ, Сербовъ, Кроатовъ и Словенцовъ, или Виндовъ въ Карніоліи, Стиріи и Каринтіи; къ Западной же отрасли: Чеховъ, Словаковъ (обитающихъ въ Сѣверной Венгріи), Поляковъ и Лузичей.

Послѣ вступленія о языкѣ и наименованіи Славянъ, сочинительница занимается Исторіею языка и изданными на ономъ важнѣйшими книгами; Исторія Россійской литературы описана обширнѣе, поелику Г-жа *Робинсонъ* особенно въ ней, въ продолженіи пребыванія своего въ Россіи, усовершилась. (*D.P.*)

— Въ Христіаніи недавно похищено изъ Банка 64,000 талеровъ. Нѣсколько воровъ уже открыты, и у нихъ отобрано часть украденной суммы. Удивительно, что доселѣ не могутъ найти продома, посредствомъ коего похищена эта сумма изъ погреба сего Банка.

— Въ Неаполѣ нынѣшнюю зиму такъ холодно, что всѣ тамъ ходятъ въ шинеляхъ, и какъ туземцы, такъ и иностранцы, жалуются на суровость погоды. Всѣ окрестныя горы покрыты снѣгомъ.

— Въ Кетенской газетѣ напечатано извѣстіе о гомеопатическомъ бракосочетаніи: знаменитый изобрѣтатель Гомеопатіи, осьмидесятилѣтній Докторъ *Ганеманнъ*, женился на дочери одного Французскаго помѣщика дѣвицѣ Маріи Меланіи *д'Эрвильи*. (*С. П.*)

— Sławna aktorka *Polvaro*, grała niedawno na teatrze *Sw. Cecylii* w Palermie, rolę Medei. W scenie, kiedy ona grozi pomordowaniem swych dzieci, a *Jazon* chce ją wstrzymywać, nagle wypada zza kulisów pies, i z taką złością rzuca się na wiarołomnego męża, że ten zmuszony był zeyśdź ze sceny. — A tak tragedya zamieniła się w komedyą. Pani *Palvaro* miała zaiste przyjemność przekonania się z tego zdarzenia o przywiązaniu do siebie swego mopka, który ostre postępowanie *Jazona* z jego panią, poczytał sobie za obowiązek jey bronić.

— W Ankonie biegała niedawno pogłoska, że, podług wiadomości, otrzymanych w Korfu z przybyciem okrętu, Sułtan został zabity, i trzey Baszowie, do dóyścia lat następcy tronu, sprawują rządy Państwa. Bezzasadność tey nowiny nie zasługuje na zbijanie. (*A.P.S.Z.*)

Rozmaite Wiadomości.

— W Paryżu w bibliotece Królewskiey, w szafie za szkłem, zachowuje się rzadki rękopism Biblii, którą codziennie mnóztwo osób oglądać przychodzi. Na czystey karcie na samym końcu napisane są następujące słowa: *Ceste Bible est a nous Charles 6me de notre nom Roy de France, et la fimes faire* (podpisano) *Charles.* Tymże sposobem podpisali się Henryk III, Ludwik XIII i Ludwik XIV. W inney szafie także za szkłem znaydują się własnoręczne rękopisy *Fenelona*, *Kornella*, *Xdza Lachaise*, *Pani Maintenon*, *Ludwika XIVgo*, *Tureniusza*, *Pani Sévigné*, *Molliera*, *Bossueta*, *Rousseau* i wielu innych sławnych ludzi. W tymże oddziale biblioteki postawione jest popiersie *Barthélémego*. (*Gaz. Codz.*)

— Donoszą z Wiednia pod dniem 24 Stycznia: „Słychać za rzecz pewną od niejakiego czasu, że liczba woyska Austryackiego znacznie się zmnieysza. Korpus ruchomy we Włoszech będzie zmnieyszony do stopy pokoju; nadto z każdey roty będzie uwolniono po 40 ludzi, i ztąd nadpotrzebne konie, w kawaleryi, artyllervi i pociągowe, będą sprzedane. Rzeczywistość tych pogłosek okazała się wczora na giełdzie, przez ciągłe podnoszenie się kursu."

— Podług naynowszych obliczeń, w Rzymie znayduje się teraz 150,720 osób, w tey liczbie 39 Biskupów, 1.424 Xięży, 1,857 zakonników, 1,359 zakonnic, i 598 Seminarzystów. — Liczba narodzonych w ciągu roku wynosi 4,454, zmarłych zaś 3,480 osób.

— Rząd Niderlandzki otrzymał pomyślne wiadomości z Sumatry: Padrysowie coraz więcey poddają się tamecznemu Rządowi.

— Gazeta Rządowa Pruska zawiera wiadomość, że w roku zeszłym wyszło w *Andoverze*, w Północney Ameryce, dzieło nader ważne dla Słowian. Tytuł onego jest: *Historical view of the slavic language in its various dialects*; (Rzut oka historyczny na język słowiański, w różnych onegoż dyalektach). Jeżeli zadziwiającą jest rzeczą, że tak uczone pismo Europa otrzymuje z Północney Ameryki, dziwnieyszą jest zaiste, że autorem dzieła tego jest dama: a mianowicie Pani *Robinson*, małżonka Professora Bostońskiego, znana w świecie literackim pod nazwiskiem *Tilvi.*

Pani *Robinson* (idąc za Dobrowskim) dzieli Słowian na wschodnich i zachodnich. Do pierwszych liczy Rossyan, Serbów, Kroatów i Słoweńców czyli Window w Karnioli, Styryi i Karyntyi; do szczepu zachodniego należą według niey: Czesi, Słowacy (mieszkańcy północnych Węgier), Polacy i Łużyczanie (*Lausitzer*).

Po ogólnym wstępie o języku i nazwie Słowian, traktuje o historyi ich języka i wydanych w nim nayważnieyszych dziełach. Obszerniey opisaną w tém dziele znaydujemy historyą literatury Rossyyskiey, do którey autorka szczególniey była uzdolnioną, przez kilkoletni pobyt swóy w Cesarstwie. (*Dz. P.*)

— W Chrystyanii niedawno wykradziono z Banku 64,000 talarow. Kilku złodziejow już odkryto, i odzyskano część skradzioney summy. Dziwnie, że dotąd nie mogą znaleźć wyłomu, za pomocą którego summa ta została wykradzioną ze sklepu tego Banku.

— W Neapolu teraźnieyszey zimy tak chłodno, że wszyscy tam chodzą w płaszczach, i jak krajowcy, tak i cudzoziemcy, uskarżają się na surowy stan powietrza. Wszystkie góry okoliczne pokryte są śniegiem.

— W Gazecie Keteńskiey wydrukowana wiadomość, o homeopatycznem małżeństwie: znakomity wynalazca Homeopatyi, ośmdziesięcioletni Doktor Hanemann, zaślubił córkę pewnego Francuzkiego obywatela, Pannę Marią Melanią d'Ervilte. (*P.P.*)

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Февраля 8 дня 1835 г.—Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій.*